

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.24/2026/7.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. április 21. napján – távollétes eljárás keretében – megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az embercsempészás büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2025. április 30. napján kihirdetett 18.B.43/2023/760. számú ítéletét Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A bíróság a VI. r. vádlottat társaival egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezéseket mellőzi.

I n d o k o l á s:

[1] A Veszprémi Törvényszék előtt 18.B.43/2023. számon folyamatban volt büntetőügyben 14 vádlott ellen folyt büntetőeljárás.

[2] A törvényszék 2023. július 03. napján kelt és Terhelt2 II. r. és Terhelt12 XII. r. terheltekre nézve 2023. július 05. napján, Terhelt5 V. r. és Terhelt13 XIII. r. terheltekre nézve 2023. július 06. napján jogerőre emelkedett 18.B.43/2023/155. számú ítéletével, Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében 2023. szeptember 11. napján kelt és 2023. szeptember 14. napján jogerőre emelkedett 18.B.43/2023/243. számú ítéletével, Terhelt14 XIV. r. terheltekre nézve 2023. szeptember 11. napján kelt és a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.127/2023/16. számú határozatával 2024. február 15. napján napon jogerőre emelkedett 18.B.43/2023/262. számú ítéletével az eljárást befejezte.

[3] Terhelt8 VIII. r. vádlott tekintetében a Veszprémi Törvényszék 2025. május 26. napján kihirdetett 18.B.22/2025/7. számú ítéletével, amely a Győri Ítéltábla Bf. I. 98/2025/11. számú ítéletével 2026. február 10. napján emelkedett jogerőre fejezte be a büntetőeljárást.

[4] A Veszprémi Törvényszék 2025. április 30. napján kihirdetett 18.B.43/2023/760. szám alatti ítélete Terhelt9 IX. r. vádlott vonatkozásában 2025. augusztus 12. napján emelkedett jogerőre, míg Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt10 X. r. és Terhelt11 XI. r. vádlott vonatkozásában az ügy másodfokon a Győri Ítéltáblán Bf.I.99/2025. szám alatt folytatódott.

[5] Az elsőfokú ítélet a Győri Ítéltábla Bf.I.99/2025/62. szám alatti ítéletével Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt10 X. r. és Terhelt11 XI. r. vádlott vonatkozásában 2026. február 24. napján jogerőre emelkedett.

[6] A másodfokú eljárás Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában nem volt megtartható, mert időközben - megszegve a bűnügyi felügyelet magatartási szabályait – ismeretlen helyre távozott. Az ítéltábla 2026. február 17. napján kelt Bf.I.99/2025/55. szám alatti végzésével Terhelt6 vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárást elkülönítette, ellene elfogatóparancsot adott ki és ügyészi indítványra távollétében folytatta le a büntetőeljárást. Minezekre tekintettel jelen felülbírálattal csupán Terhelt6 VI. r. vádlott érintett.

[7] A Veszprémi Törvényszék 2025. április 30. napján kihirdetett 18.B.43/2023/760. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt6 vádlottat folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett embercsempészés büntetésében, mint társtettést [Btk. 353. § (1) (2) bekezdés b) pont (3) bekezdés a) d) pont (4) bekezdés a) pont (5) bekezdés]. Ezért 11 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 4 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte és 10 év időtartamra Magyarország területéről kiutasította. Rendelkezett arról, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról. Rendelkezett még a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[8] A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést.

[9] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.230/2023/35-I. szám alatti átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme Terhelt6 vádlott vonatkozásában teljes körű. Rámutatott, hogy a törvényszék a nagy terjedelmű bizonyítási eljárás lefolytatása során a perrendi szabályokat megtartotta, a beszerzett bizonyítékokat vádlottanként elemezve, összefüggésükben és logikusan értékelte, megindokolta, hogy az egyes tényeket milyen bizonyítékok alapján állapította meg, és hogy a vádlottak tudattartamára mely bizonyítékokból eredő tények alapján következtetett. Hivatkozott arra, hogy Terhelt6 vádlott vonatkozásában az ítélet indokolásánál tévesen alkalmazta a Be. 562. § (2) bekezdését, azonban miután - a III. r. vádlott kivételével - a többi vádlott esetében teljeskörűen értékelte a bizonyítékokat, melyeket sok esetben értelemszerűen Terhelt6 vádlott cselekvőségével összefüggésben is kellett vizsgálnia és elemeznie, így ez az eljárási szabálysértés végül nem hatott ki a vádlott vonatkozásában sem az ítélet érdemi elbírálására. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e mérlegelő tevékenysége eredményeképpen túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg azzal, hogy annak bizonyos részei nem tartoznak jelen ítéleti tényállásba. Hangsúlyozta, hogy az irányadó tényállás alapján a törvényszék Terhelt6 vádlott büntetőjogi felelősségét okszerűen állapította meg és törvényes a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés kiszabása során nem kellő súllyal vette figyelembe a bünszervezetben megvalósított bűncselekmény többszörös minősülése folytán kiemelkedő tárgyi súlyát. Hivatkozott arra, hogy Terhelt6 vádlott a felsőbb vezetői pozíciót betöltő II. r. terhelt mellett állva, vele együttműködésben segítette a bűncselekmény folyamatát, többször maga is aktív végrehajtója volt a felmerülő feladatoknak. Álláspontja szerint az enyhítő körülményként értékelt motivációja - a II. r. terhelttel fennállt kapcsolata - elenyésző a vagyoni előnyből való jelentős részesülésére figyelemmel, melyet a tőle lefoglalt bűnjelek igazoltak. Szerepvállalása miatt súlyosabb minősítésű bűncselekménye a vele szemben a törvényi büntetési tételkeret alsó határához közel kiszabott szabadságvesztésnek a középértékhez való igazítását indokolja, továbbá indokoltnak látta a járművezetéstől eltiltás tartamának súlyosítását is. Összeségében a kiszabott büntetés súlyosítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[10] Terhelt6 vádlott védője az ügyészi fellebbezésre és a főügyészség átiratára tett észrevételében elsődlegesen amellet érvelt, hogy nem igaz az a megállapítás, mely szerint a védenca a bünszervezet működésének csaknem teljes időtartamát végigkísérte. Másodlagos érvei amellet szóltak, hogy védenca szerepe a bünszervezeten belül nem emelkedett a végrehajtói szint fölé. Harmadlagosan érvelt amellet, hogy a belső arányosság és a terhére megállapított konkrét elkövetői magatartása alapján nem alapozza meg a büntetési tételkeret középértékéhez közelítő tartamú szabadságvesztés alkalmazását. Védenca konkrét elkövetői magatartása bizonyítása körében az ő tevékenységéről is nyilatkozó III. r. terhelt kihallgatásáról készült videófelvétel megtekintésével találta megalapozottabban tisztázhatónak és bemutathatónak a tényleges szerepét. Felhozta azt is, hogy a II. r. terhelttel fennálló érzelmi és egzisztenciális függés a jelen ügyben nem pusztán „motivációként”, hanem a vádlott döntési autonómiáját érdemben korlátozó, a bűnösségi fokot számottevően mérséklő körülményként értékelendő. Hangsúlyozta, hogy Terhelt6 a terhére rótt cselekményekből nem részesült vagyoni előnyben, nem gyarapodott, nem jutott jövedelemhez, sőt őt anyagi kár is érte, valamint hivatkozott arra, hogy a II. r. terhelnél a folyamatos nyomásgyakorlás és lelki terhelés olyan mértéket öltött, hogy védenca pszichológusi segítség igénybevételére kényszerült. Végezetül a belső arányosság, az individualizált büntetés és az igazságosság követelményének érvényesítésével, a Btk. enyhítő rendelkezéseinek alkalmazásával kérte a kiszabott büntetés törvényi tételkeret alsó tétele alatti tartamban történő megállapítását felhozva azt, hogy az enyhítő szakasz kifejezetten arra szolgál, hogy amikor a törvényi büntetési tételkeret alsó határa a minősítés folytán eleve rendkívül súlyos, a bíróság az enyhítő körülmények együttes mérlegelésével a törvényi minimum alá is leszállíthassa a kiszabott büntetést, és ezzel az egyedi ügy sajátosságaihoz igazodó, méltányos és igazságos döntést hozhasson.

[11] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban írtakat a felülbírálat terjedelmével, a bizonyítás törvényességével, az indokolás a logikusságával, bizonyítékelemzésével kapcsolatban és az átiratban írtak szerint kérte a tényállás pontosítását hangsúlyozva, hogy az irányadó tényállás alapján a törvényszék a vádlott büntetőjogi felelősségét okszerűen állapította meg. A bűncselekmény minősítését törvényesnek találta. A büntetések súlyosítására irányuló indítványa indokolásaként összegezte a vádlott egyes részecselekményekben betöltött szerepét. A kiszabott büntetés súlyosítását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[12] A vádlott védője felszólalásában az írásban beadott észrevételében írtak figyelembe vételét kérte és enyhébb büntetés kiszabásának lehetőségéről beszélt.

[13] Az ítéltábla a másodfokon távollétesse vált eljárásra figyelemmel, a Be. 750. § (7) bekezdés b) pontja értelmében teljeskörű felülbírálatot végzett.

[14] A felülbírálat során az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[15] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[16] Relatív eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet indokolásakor - ahogy erre a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott átiratában - tévesen alkalmazva a Be. 562. § (2) bekezdését rövidített indokolást alkalmazott, holott a Be.590. § (10) bekezdése értelmében esetében is részletes indokolás lett volna szükséges. Mivel a törvényszék a többi vádlott-társ esetében teljeskörűen értékelte a bizonyítékokat, melyeket sok esetben értelemszerűen Terhelt6 vádlott cselekvőségével összefüggésben is kellett vizsgálnia és elemeznie, így ez az eljárási szabálysértés végül nem hatott ki e vádlott vonatkozásában az ítélet érdemi elbírálására.

[17] Az elsőfokú bíróság a tényállás megalapozott megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, és tárgyalás anyagává tette. A rendelkezésre álló bizonyítékokat vádlottanként iratszerűen mutatta be az ítélet indokolásában, alaposan elemezte, egymással összevetette, ütköztette. Igen részletesen bemutatta azt a logikai folyamatot, melynek révén az adott megállapításait megtette, pontosan lekövethető az indokolásból, hogy mely tényekből körülményekből vont következtetést a vádlott aktuális tudattartamára, mely tényekből vont le további tényre egyéb következtetéseket. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenysége Be. szerű, okszerű, logikus volt.

[18] A megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott. Eredetileg az eljárás több vádlott ellen indult, a vádlottak egy részét illetően az elsőfokú bíróság az ügyet lekülönítette, majd velük szemben ítélethozatalra is sor került. Ebből is adódik, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásban olyan cselekményeket is rögzített, amelyek a már korábban elítélt vádlottakat érintették, a jelen eljárás résztvevőivel nem hozhatók kapcsolatba. Így a tényállásnak - a fellebbviteli főügyészség indítványában pontosan megjelölt tényállási részeiben – annak II/1-2., II/7/b), II/8/b), II/9/ba) és bb), II/10. és 11., II/12/b), II/13/b), II/14/bb), II/15/bb), II/16/ba) és bb) pontjaiban a már jogerősen elítélt I-II. r. terheltek utasítása alapján, de nem a jelen ügy vádlottjai által, hanem tanúként szereplő személyek, a már jogerősen elítélt terheltek, valamint ismeretlen személyek által végzett szállítások részletes leírása található, ami nem tartozik jelen ítéleti tényállásba, mert jelen ügy vádlottjai ezekben a szállításokban közreműködőként sem vettek részt. Erre figyelemmel az ítéltábla a tényállásból a II/1-2., II/7/b), II/8/b), II/9/ba) és bb), II/10. és 11., II/12/b), II/13/b), II/14/bb), II/15/bb), II/16/ba) és bb) pontjaiban írt részeket mellőzte.

[19] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást Terhelt6 vádlott a személyi körülményei körében az iratok tartalma alapján azzal egészítette ki, hogy a vádlott pszichés megbetegedésben szenved.

[20] Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt.

[21] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen, okszerűen következtetett a Terheltő vádlott bűnösségére és helyes a bűncselekmény megnevezése és minősítése, törvényes a bünszervezetben elkövetés megállapítása is.

[22] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta, azt annyiban kell kiegészíteni, hogy a vádlott rossz pszichés állapota további enyhítő körülmény, mivel ez a terhére rótt cselekmény elkövetése után merült fel, az csak csekély súllyal volt értékelhető.

[23] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, a belső arányosság és a kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[24] A törvény a vádlott terhére rótt embercsempészség büntetést 10 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, vele a bünszervezetben elkövetésre figyelemmel 10 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki. A kiszabható szabadságvesztés büntetés irányadó középértéke 17 év 6 hónap, Mindezeknek megfelelően az ítéltábla javítja az elsőfokú ítélet [396] bekezdésében levezetett számítást.

[25] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben tetтарыos büntetést szabott ki, mely megfelel a belső arányosság követelményének is. Az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy a vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrányok meghatározásánál mely büntetéskiszabási körülményt milyen súllyal értékelt.

[26] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés és védői észrevétel fő kérdése a vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés büntetés tartama. E körben az állapítható meg, hogy mind a hosszabb tartamú szabadságvesztés, mind a rövidebb tartamban meghatározott szabadságvesztés megbontaná az ítélet belső arányosságát. A súlyosítás inkább megtorló, az a büntetés céljával ellentétes lenne, az enyhítés lehetőségét is megvizsgálva pedig az állapítható meg, hogy enyhébb büntetés esetén a belső arányosság megbontásán túl a generális prevenció cél sérülne a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt bünszervezetben - a bűnkapcsolat legsúlyosabb formájában - elkövető vádlottnál. Utal az ítéltábla a kisebb mértékű változtatás törvényi tilalmára is. Erre tekintettel az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamának súlyosítására irányuló fellebbezési kérelemnek nem adott helyt.

[27] Az ítéltábla a vádlottal szemben törvényesnek és arányosnak találta a járművezetéstől eltiltás büntetés, valamint a kiutasítás alkalmazását és tartamát is.

[28] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek, azt a bűnügyi költség tekintetében kellett módosítani.

[29] A törvényszék egyetemlegesen kötelezte Terhelt6 VI. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottakat a Veszprémi Törvényszék 18.B.43/2023/155. számú jogerős ítéletében kötelezett Terhelt2 II. rendű terhelttel és a Veszprémi Törvényszék 18.B.43/2023/243. számú jogerős ítéletében kötelezett Terhelt1 I. rendű terhelttel 67.750,- Ft, Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottakat a Veszprémi Törvényszék 18.B.43/2023/155. számú jogerős ítéletében kötelezett Terhelt2 II. r. és a Veszprémi Törvényszék 18.B.43/2023/243. számú jogerős ítéletében kötelezett Terhelt1 I. r. terhelttel 555.000 Ft, Terhelt6 VI. r. rendű vádlottat Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. és a Veszprémi Törvényszék 18.B.43/2023/155. számú jogerős ítéletében kötelezett Terhelt2 II. r. vádlottakkal 98.425,-Ft, Terhelt6 VI. r. vádlottat Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal 514.531 Ft, Terhelt6 VI. r. vádlottat Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r. és Terhelt11 XI. r. vádlottakat 152.986 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[30] Ekként Terhelt6 VI. r. vádlottat a bűnügyi költségek egy részének egyetemleges megfizetésére kötelezte I. r., II. r. és XIV. r. vádlottakkal, akik jelen elsőfokú eljárásnak nem résztvevői, ezért a velük való egyetemleges kötelezésnek ebben az ítéletben nem volt helye, ezért az erre vonatkozó rendelkezéseket az ítéltábla mellőzte. Mellőzni kellett a III. r., a IV. r., a VII. r., a X. r. és a XI. r. vádlottakkal az egyetemleges bűnügyi költség megfizetésére kötelezést is, mert velük szemben is így döntött az ítéltábla az eljárás már jogerős befejezésekor. A bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelező rendelkezés meghozatalára az immáron valamennyi vádlottal szemben jogerősen befejezett eljárást követően, egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében van helye.

[31] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2025. április 30. napján kihirdetett 18.B.43/2023/760. számú ítéletét Terhelt6 vádlott vonatkozásában - a bűnügyi költség egyetemleges megfizetéséről szóló rendelkezések mellőzése mellett - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2026. április 21.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
sk.

a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.

előadó bíró

Dr. Élő András

bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2025. április 30. napján kihirdetett 18.B.43/2023/760. számú ítélete Terhelt6 VI. r. vádlott tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett.

Győri Ítéltábla
I.Bf.24/2026/7..

7

Győr, 2026. április 21.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke